

РЕШЕНИЕ

№ 25122

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3448** по описа за **2026** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на „Фонте Фреско“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. К., срещу Решение № 468/10.02.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 16843/2025 г. на СРС, 99-ти състав, с което е потвърдено НП № 842255-F823744/01.08.2025 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности - С.“ към Дирекция „Оперативни дейности“ при ГД „Фискален контрол“ на НАП, с което на касатора, на основание чл. 278б, ал. 4 от ДОПК, е наложена глоба в размер на 13 480,41 евро, за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 2, т. 4 от Наредба № Н-5/29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Р. България.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Твърди, че неправилно е прието от СРС липсата на допуснати процесуални нарушения. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП.

В съдебно заседание, касаторът не се представлява. В представени писмени бележки поддържа жалбата, като посочва, че решението на СРС почива изцяло на предположения. Моли за отмяна на решението.

Ответникът, в съдебно заседание се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата и моли за

нейното отхвърляне като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на софийска градска прокуратура, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен, състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 03.04.2025 г., в 23:01 часа била извършена проверка на фискален контролен пункт ГКПП К. от органи по приходите на транспортно средство марка „Скания“, с рег. [рег.номер на МПС] и рег. № на ремарке С., с водач Д. А. В., като бил съставен протокол за извършена проверка № 231403418449К1/03.04.2025 г. и било поставено техническо средство за контрол на превозното средство.

На 04.04.2025 г., в 12:49 часа била извършена проверка на адреса на разтоварване на стоката - [населено място], [улица], стопанисван от „Фонте Фреско“ ЕООД. При проверката било установено, че посоченото по-горе транспортно средство марка „Скания“, с водач Д. А. В., превозвало стока от списъка на стоки с висок фискален риск, а именно: „Кафе сурово, недекофеинизирано“, с код по КН: 09011100 - „Кафе, дори печено или декофеинизирано: черупки и люспи от кафе: заместители на кафе, съдържащи кафе, независимо от съотношението на сместа“.

При проверката на мястото на разтоварване било установено несъответствие при деклариране на килограмите на превозваната стока с висок фискален риск. Декларираното количество на кафето било 686 килограма, а реалното количество при физическото разтоварване на стоката и по представените документи, придружаващи стоката било 6711 килограма. Общата стойност на стоката с висок фискален риск била 73 418,34 лева. Получател на стоката бил „Фонте Фреско“ ЕООД. Движението на превоза било от Италия за България. За проверки превоз на СВФР бил представен Уникален номер на превоза (УНП), като обаче в него били декларирани само 686 килограма кафе.

На база тези констатации проверяващите приели, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз и завършва на територията на страната, получателят е декларирал неверни данни за превоза, а именно, че превозваното „Кафе сурово, недекофеинизирано“ е в количество от 686 килограма, а действителното количество на кафето било 6711 килограма, поради което задълженото лице „Фонте Фреско“ ЕООД е нарушило чл. 127и, ал. 1 от ДОПК. Бил съставен протокол за извършена проверка № 231403418449_5/04.04.2025 г. Актът бил подписан от управителя на дружеството с отбелязване, че има възражения.

В предвидения в закона срок, не е подадено възражение срещу АУАН.

Въз основа на АУАН, началник на отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, е издал НП № 842255-F823744/01.08.2025 г., с което на „Фонте Фреско“ ЕООД, на основание чл. 278б, ал. 4 от ДОПК е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 26 365,40 лева (13480,41 евро), за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 2, т. 4 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г.

НП е връчено на жалбоподателя на 21.10.2025 г.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и наказващия

орган, а именно заповед № 3-ЦУ-30-875/23.06.2025 г. на изпълнителния директор на НАП, Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 231403418449K1/03.04.2025 г., Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 231403418449/04.04.2025 г., Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 231403418449_10/04.04.2025 г.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 468/10.02.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 16843/2025 г., с което е потвърдил НП № 842255-F823744/01.08.2025 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 468 от 10.02.2026 г., по н.а.х.д. № 16843/2025 г. на СРС, с което е потвърдено НП № 842255-F823744/01.08.2025 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на „Фонте Фреско“ ЕООД, на основание чл. 278б, ал. 4 от ДОПК е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 26 365,40 лева (13480,41 евро), за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 2, т. 4 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, и въз основа на последните е направил изводи, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и същите са в съответствие с материалния закон, които изводи се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от „Фонте Фреско“ ЕООД, допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган - инспектор при НАП, а НП от началник на отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна

давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила. Посочено е място и време на извършване на нарушението, налице е пълно, точно и ясно описание на нарушенията в АУАН и НП, посочена е правната квалификация на нарушението. След извършен подробен анализ е прието, че дружеството е извършило нарушението. В заключение са изложени мотиви, че нарушението не е маловажно, както и че е правилно определен размера на санкцията.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло изложеното от СРС. В настоящия касационен случай АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Посочено е ясно мястото на извършване на нарушението - в [населено място]. Нарушението е такова, че не изисква посочване на точен адрес или излагане на мотиви или изводи в тази насока, достатъчно е да се посочи [населено място], където е седалището на ЦУ на НАП.

На следващо място, макар и в АУАН да липсва дата на извършване на нарушението, същата е ясно отразена в НП, в което е посочено, че нарушението е извършено на 03.04.2025 г. А дори и да не е посочена в НП, датата на извършване на нарушението е определяема - датата на влизане на транспортното средство в страната. Изискуемият реквизит по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН се съдържа в НП и е правилно определен.

В тази връзка следва да се приемат за неоснователни доводите на касатора относно допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в липса на място и време на извършване на нарушението, непълно, неясно и неточно описание на нарушенията в АУАН и НП, както и непълно посочване на правната квалификация.

Съгласно разпоредбата на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. С наредбата се допълва по отношение на начина на подаване. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г., при всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48. Съгласно нормата на чл. 8, ал. 2, т. 4 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г., при превозите по ал. 1 задължените лица предоставят собствени данни - идентификационен номер, имена/наименование на получателя/купувача/придобиващия в тристранна операция или крайния получател във верига от последователни доставки на стоки - и данни за превозваната стока - вид, количество, договорена стойност, дата, място на получаване/разтоварване, предназначение на стоката и очакван час, в случай че същият е известен. Анализът на посочените разпоредби води до извод, че данните за превоза трябва да се декларират предварително до влизане на транспортното средство на територията на страната. В хода на производството пред административнонаказващият орган безспорно е установено, че е

налице превоз на стоки от Италия с висок фискален риск, а именно 6711 кг кафе, за който превоз получателят „Фонте Фреско“ ЕООД е декларирал данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната на 686 кг. кафе. Т.е. безспорно е налице нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 2, т. 4 от Наредба №Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България.

Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 278б ал. 4 от ДОПК, за извършеното нарушение се налага имуществена санкция в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая, определената санкция е в законоустановения размер, като е посочено от наказващия орган, че данъчната основа е 73 418,34 лева, като от тази основа се извадят декларираните 686 кг. и се получава данъчната основа на недеklarираното кафе, а именно 65 913,50 лева, върху която стойност следва да се определи размерът на имуществената санкция. Като в процесния случай 40% от тази сума се равняват на 9470,59 лева, в какъвто размер е наложената в конкретния случай имуществена санкция.

Настоящият състав счита, че в настоящия случай не може да намери приложение и разпоредбата на чл. 28, б. „а“ ЗАНН, уреждаща хипотезата на освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи на нарушения, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание, респ. имуществена санкция, по арг. от чл. 83, ал. 2 ЗАНН, като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушението ще бъде наложено. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. Настоящият съдебен състав приема, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, то вредните последици от него /недеклариране предварително на цялото количество на превоза, с което се възпрепятства възможността за осъществяване на фискален контрол от органите по приходите върху движението на стоките е висок фискален риск на територията на страната/ са значителни и не могат да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето, засяга предотвратяване укриването на данъци и на данъчни измами, които засягат обществените отношения, свързани с фиска на държавата и са с висока степен на обществена опасност. В този случай е неприложим институтът за маловажност на процесното деяние.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от дружеството, за което нарушителят е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на АУАН и след това на НП, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

По разноските:

При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски.

Ответникът е направил искане за присъждане на разноски. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане за разноски, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в минимален размер от 130 лв. /66,47 евро/.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 468/10.02.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 16843/2025 г. на СРС, 99-ти състав.

ОСЪЖДА „Фонте Фреско“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], **ДА ЗАПЛАТИ** на Национална агенция за приходите сумата от 66,47 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.